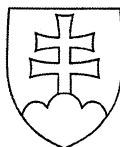

Rada pre vysielanie a retransmisiu K. Ľrška 6, P.O.Box 155, 810 06 Bratislava I	
14 -03- 2008	
Podacie číslo: 1245	Číslo spisu:
Prílohy/listy:	Vybavuje: 110

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14. 3. 2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky

dňa 31. 3. 2008

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV s. r. o.** so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, IČO: 00618322, zastúpeného **Mgr. Petrom Ďurčekom**, advokátom Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s. r. o., Radvanská č. 29, Bratislava proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/272/2005 z 8. novembra 2005, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/272/2005 z 8. novembra 2005 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods.1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len zák. č. 308/2000 Z. z.) postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a písm. a/ a § 67 ods. 3, písm. h/ zákona č. 308/2000 Z. z. v správnom konaní pod č. 368-PgO/O-1885/2005 uložila navrhovateľovi

1/ pokutu vo výške 1.500.000 Sk za opakované porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 11.10.2005 o cca 20.00 hod. odvysielal program „VyVolení“, ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých detí alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny vývoj,

2/ upozornenie na porušenie zákona za to, že dňa 9.10.2005 o cca 20.00 hod. odvysielal program „VyVolení“, pri ktorého zaradení do vysielania nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pre maloletých (§ 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. v znení platnom do 31.12.2007) a

3/ pokutu vo výške 100.000 Sk za opakované porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z. v znení platnom do 31.12.2007 s tým, že dňa 11.10.2005 o cca 20.00

hod. odvysielal program „VyVolení“, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania (ďalej len JSO).

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonnými ustanoveniami, popisom programu „VyVolení“ a konštatovaním, že navrhovateľ zaradením daného programu do vysielania pred 22. hodinou a označením ho ako programu nevhodného pre maloletých do 12 rokov jednak nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pri zaraďovaní programu do vysielania a taktiež nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania. Vychádzala z názoru, že predmetný program spadá do kategórie programov „kontajnerovej reality show“ a že je nesprávne si myslieť, že zobrazovanie vulgárneho a sexuálneho správania a obscénnych gest ako formy zábavy je niečo normálne, čo patrí na obrazovku pred 22.00 hodinu. Taktiež vytýkala porušenie článku VII JSO ods. 1 a ods. 5, nakoľko navrhovateľ neoznačil program v súlade s týmito články, ale len ako program nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Pokiaľ ide o výšku pokuty, poukázala na to, že navrhovateľ bol od účinnosti zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaná za porušenie ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zák. č. 308/2000 Z. z. v minulosti, viackrát jej bolo uložené upozornenie na porušenie zákona, ako aj pokuty. Taktiež dôvodila objektívnou zodpovednosťou navrhovateľa za správny delikt.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote navrhovateľ u odporkyne dňa 7. februára 2006 odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie. S poukazom na ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. namietal, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nesprávnych skutkových zistení. Pokladal odôvodnenie rozhodnutia Rady za odporujúce § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. v čase odvysielania programu. Znenie JSO Rada zosúladiť s novelizovaným zákonom č. 308/2000 Z. z. (novela zákona č. 289/2005 účinného od 1.8.2005) až 1.10.2005 s účinnosťou od 1.11.2005. Preto, ak vysielateľ označil vekové označenie ako nevhodné pre maloletých do 15 rokov, postupoval v súlade so zákonom. Navyše všetky odvysielané scény v dotknutom programe navrhovateľ považoval za nevymykajúce sa z televízneho štandardu vysielaného po 20.00 hod., odohrávajúc sa podľa navrhovateľa aj v reálnom prostredí a také, s ktorými sa maloletí starší ako 15 rokov už určite v bežnom vysielaní stretli. Zobrazené scény a gestá nemožno podľa navrhovateľa označovať vzhľadom na ich povahu a kontext za také, ktoré by spĺňali Radou uvedené porušenie čl. VII ods. 1, písm. e/ JSO a teda by zobrazovali sexuálne správanie prezentované ako formu zábavy, určenú výhradne pre dospelých. Poukazujúc na čl. VII ods. 1, písm. f/ JSO podľa navrhovateľa odvysielaný program nebol zameraný na odvysielanie vulgárnych scén či obscénnych gest a bol označený dostatočným spôsobom v zmysle JSO.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhovala rozhodnutie Rady potvrdiť s poukazom na príslušné právne predpisy a riadne zistený skutkový stav veci. Zotrvala na dôvodoch svojho rozhodnutia nesúhlasiac s tvrdeniami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, majúc za to, že scény v programe „VyVolení“ vysielanom dňa 11.10.2005 o cca 20.00 hod. zobrazujúce účastníkov v rôznych polohách vo vírivke, a pri zmyselnom tancovaní so striptérkou a používajúcich vulgárne slová a ukazujúcich obscénne gestá súťažiacich, sú určené výlučne dospelým a ich prezentácia maloletým môže vyvolať následky uvedené v ustanovení § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z.. Z tohto pohľadu odporkyňa posúdila predmetné scény ako sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy určená výhradne dospelým, navyše vyskytujúce sa v kontexte, keď sa zobrazujú vzťahy, kde je dominantným vyhľadávanie pobavenia. Poukázala na to, že maloletí často nie sú schopní pochopiť obsah niektorých scén, v tomto prípade najmä prezentáciu sexuálneho správania súťažiacich, v ktorých badať exhibicionistické prvky a obscénne gestá a práve toto nepochopenie samotnej podstaty je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo, že maloletí si osvoja určitý model správania bez toho, že by porozumeli a vnímali nevhodnosť tohto ich následného osvojeného konania. S poukazom na čl. VII JSO odporkyňa odmietla argument navrhovateľa o dostatočnom označení ako aj o nesúlade JSO s novelizovaným zákonom, nakoľko znenie JSO účinné v čase odvysielania predmetného programu s označením

programu nevhodného pre maloletých do 15 rokov počítalo a výklad navrhovateľa, že v čase platnosti nového JSO do dňa nadobudnutia jeho účinnosti bolo na ľubovôli vysielateľov, či použijú druhý označení programov podľa „nového“ alebo „starého“ JSO, je neprimeraný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2, písm. a/ OSP a § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní, prejednal vec na ústnom pojednávaní (§ 250g ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod..

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

V prejednávanej veci skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie programu „VyVolení“ ani jeho obsah a znenie. Takto potom podľa obsahu odvolania bolo úlohou súdu posúdiť, či Rada nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver o porušení ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) s odkazom na článok VII. JSO, v zmysle ktorých programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 6.00 h. do 22.00 h., pričom pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých a na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľa vznesených v odvolaní najvyšší súd vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaných zákonných ustanovení a článku VII JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľa neobstoja. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a príliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje. Najvyšší súd sa stotožnil najmä so záverom Rady, že opakované odvysielanie scén naznačujúcich sexuálne správanie, používanie vulgárnych výrazov a obscénnych gest, a to bez príslušného označenia bolo spôsobilé ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, lebo takáto prezentácia u maloletých vyvoláva nebezpečenstvo jednak pochopenia takejto formy správania ako niečoho normálneho a taktiež aj následného napodobňovania a že je nevyhnutné si uvedomiť, že pre maloletých sa môžu jednotliví účastníci reality show stať akýmsi vzorom, a preto musia byť chránení pred možnosťou stretu s takýmto správaním, ktoré je za hranicou akceptovateľnou spoločnosťou. Možno súhlasiť i so stanoviskom odporkyne uvedeným v napadnutom rozhodnutí, že maloletí sú najnáchylnejšou

skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masových médií.

Najvyšší súd si neosvojil argumentáciu navrhovateľa majúcu za to, že príspevok svojím obsahom bol nevhodný nielen pre maloleté deti a bol spôsobilý maloletých prinajmenšom znepokojiť a narušiť ich emocionálny stav.

Najvyšší súd neakceptoval ani námietku navrhovateľa týkajúcu sa označenia programu podľa nezosúladeného JSO považujúcu túto za účelovú, keďže rozpor JSO s v tom čase platným znením ustanovenia § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. nebol preukázaný a aj keď mohlo byť na úvahe resp. výbere navrhovateľa, ktoré označenie vekovej kategórie si vyberie, podľa názoru súdu, navrhovateľ vybral zlé označenie, nakoľko program „VyVolení odvysielaný dňa 11.10.2005 o cca 20.00 hod. nesporne bol nevhodný a neprípustný pre všetkých maloletých.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odporkyňa dostatočne odôvodnila i časť týkajúcu sa sankcií, keď pri stanovení výšky pokuty zdôraznila predchádzajúce porušenia zákona navrhovateľom podľa konkrétnych prechádzajúcich rozhodnutí, pričom ustálenie výšky pokuty v rámci zákonom určeného rozpätia, či sadzby je zásadne otázkou správneho uváženia a súd podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1, písm. e/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP, v zmysle ktorého možno náhradu trov konania priznať len navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň z časti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

